

ก้าวออกมาจากสิ่งที่มีขีดจำกัดทั้งหมดและกลายเป็นผู้ที่มีการวางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัด

วันนี้ ลูกๆทุกคนได้มาที่บ้านอันแสนหวานที่มธุบันเพื่อเฉลิมฉลองการพบปะอีกครั้งหลังจากหนึ่งวงจร มธุบันเป็นบ้านอันแสนหวานของโลกที่มีตัวตนซึ่งมีการชุมนุมทางจิตของพ่อกับลูก ๆ นี้คือเมลา (ชุมนุม) สำหรับการพบปะ ดังนั้นลูกๆทุกคนจึงได้มาในชุมนุมนี้เพื่อร่วมพบปะกัน ชุมนุมเหล่านี้สำหรับการพบปะระหว่างพ่อกับลูกๆเกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น และเกิดขึ้นในมธุบันเท่านั้น เหตุนี้เองลูกทั้งหลายจึงวิ่งมาที่นี่และมาถึงมธุบัน มธุบันทำให้ลูกมีการพบปะกับบัพดาตาในรูปที่มีตัวตน พร้อมกันนั้นโดยการมีการจดจำระลึกถึงที่ง่ายดายของลูก มันทำให้ลูกสามารถมีการพบปะที่อะแนคเพราะดินแดนของมธุบันได้รับพรของการให้ประสบการณ์ของการพบปะทางจิตวิญญาณและการพบปะในรูปที่มีตัวตน เนื่องจากเป็นดินแดนที่ได้รับพรนี้ลูกจึงมีประสบการณ์ของการพบปะได้อย่างง่ายดาย ไม่มีที่ไหนเลยที่จะมีการพบปะระหว่างมหาสมุทรแห่งความรู้และแม่น้ำแห่งความรู้ นี่เป็นสถานที่เดียวสำหรับการพบปะระหว่างมหาสมุทรกับแม่น้ำ ลูกเชื่อไหมว่าลูกมายังดินแดนอันยิ่งใหญ่เช่นนี้ที่ได้รับพร?

ในปีทาปาเซียนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูก ๆ ที่ร่วมเฉลิมฉลองการพบปะเป็นครั้งแรกในวงจรรนี้ซึ่งได้รับโอกาสทอง ลูกโชคดีแค่ไหน! ในช่วงตอนต้นของปีทาปาเซีย ลูกใหม่ได้รับพลังพิเศษ พลังพิเศษที่ได้รับในตอนต้นนี้จะกลายเป็นความร่วมมือในอนาคตเพื่อทำให้ลูกก้าวไปข้างหน้า ด้วยเหตุนี้ละครจึงให้ความร่วมมือกับลูกใหม่เช่นกันเพื่อให้พวกเขาก้าวไปข้างหน้า ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถพร่ำบ่นและพูดว่า "เรามาที่หลัง" ไม่เลย ปีทาปาเซียก็ได้รับพรเช่นกัน ลูกได้รับสิทธิและโอกาสก้าวสู่ดินแดนแห่งพรในปีทาปาเซีย โชคพิเศษนี้ไม่เล็กน้อยเลย ลูกใหม่ได้รับพรสามประการเป็นพิเศษ: พรของปีทาปาเซีย พรของดินแดนมธุบัน และพรของความพยายามของลูก ดังนั้นลูกโชคดีแค่ไหน! เก็บความซาบซึ้งของโชคที่ไม่มีวันสูญสลายนี้ไว้กับลูก ให้ความซาบซึ้งนี้ไม่เพียงแต่อยู่กับลูกในขณะที่ลูกอยู่ที่นั่นเท่านั้น แต่ให้พ่อที่ไม่มีวันสูญสลาย ลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ไม่สูญสลาย และโชคของลูกที่ไม่สูญสลายอยู่กับลูกเช่นกัน ให้โชคที่ไม่สูญสลายอยู่กับลูกตลอดไป เป็นเพียงเรื่องของความใส่ใจในวิธีที่ง่ายดาย ไม่ใช่ความใส่ใจด้วยความตึงเครียด ให้มีความใส่ใจอย่างง่ายดาย และอะไรที่ยาก? ลูกตระหนักจัก 'บาบาของฉัน' และลูกยอมรับท่านด้วย ลูกรู้จักท่าน ลูกยอมรับท่าน ลูกมีประสบการณ์กับท่าน และลูกได้รับสิทธิ แล้วอะไรที่ยาก? เพียงแค่มีประสบการณ์อยู่เรื่อยๆว่า 'เพียงผู้เดียวเท่านั้นคือบาบาของฉัน' นี้คือเติมไปด้วยความรู้

ความรู้ทั้งหมดนี้ ตั้งแต่ตอนต้น ตลอดจนตอนกลาง จนถึงตอนจบ หลอมรวมอยู่ในคำว่า 'บาบา' เพราะบาบาคือเมล็ดต้นไม้มันทั้งหมดหลอมรวมอยู่ใน เมล็ดใช้ไหม? เป็นไปได้ที่จะล้มการขยายตัว แต่ก็ไมยากที่จะจดจำสาระในคำว่า 'บาบา' มันง่ายเสมอใช้ไหม? บางครั้งก็ไม่ยากและบางครั้งก็ง่าย บาบาคือของลูกเสมอหรือท่านเป็นของลูกเพียงบางครั้งเท่านั้น? ในเมื่อบาบาเป็นของลูกเสมอ การจดจำระลึกถึงก็ควรเป็นเรื่องที่ง่ายดายเช่นกัน มันไม่ใช่สิ่งที่ยาก พระเจ้าพูดว่า "ลูกเป็นของฉัน" และลูกพูดว่า "ท่านเป็นของฉัน" แล้วอะไรที่ยาก? เหตุนี้เองลูกใหม่จึงก้าวไปข้างหน้าได้มากยิ่งขึ้น จนถึงตอนนี้ยังมีโอกาสสำหรับลูกที่จะก้าวไปข้างหน้าเรื่อยๆ ในขณะนี้ แตรสำหรับความสมบูรณ์พร้อมสุดท้ายยังไม่ถูกเป่า ดังนั้นจงโอบยิบต่อไปและทำให้ผู้อื่นโอบยิบ วิธีทำเช่นนี้คือการหยุดสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ฝ่าแต่สะสมในบัญญัติอมทรัพย์ของลูกอยู่เรื่อยๆ เพราะเป็นเวลา 63 ชาติเกิดที่ลูกไม่ได้เก็บออม แต่ลูกสูญเสีย บัญชีทั้งหมดของลูกลดลงโดยการสูญเสียของลูก ลูกสูญเสียสมบัติแห่งลมหายใจ ลูกสูญเสียสมบัติแห่งความคิด ลูกสูญเสียสมบัติแห่งเวลาเช่นกัน สมบัติแห่งคุณธรรมสมบัติแห่งพลัง และลูกยังสูญเสียสมบัติแห่งความรู้อีกด้วย ดังนั้นหลายๆบัญชีจึงว่างเปล่า! เวลาที่ลูกต้องสะสมในบัญญัติเหล่านี้ทั้งหมด เวลาที่จะสะสมสิ่งเหล่านั้นคือเวลานี้ และพ่อก็แสดงให้เห็นวิธีที่ง่ายดายในการสะสมให้กับลูกเช่นกัน สมบัติที่สูญสลายหมดลงและลดลงเมื่อลูกใช้มัน ในขณะที่ยิ่งลูกใช้สมบัติที่มีค่าทั้งหมดเหล่านั้นเพื่อตัวเองและเพื่อผู้อื่นด้วยทัศนคติที่บริสุทธิ์ของลูกมากเท่าไร สมบัติที่มีค่าเหล่านั้นก็จะยิ่งเพิ่มขึ้นและสะสมได้มากขึ้นเท่านั้น ที่นี้การใช้สมบัติที่มีค่าเป็นวิธีในการสะสม ที่นี้การรักษาสมบัติที่มีค่าไว้เป็นวิธีในการสะสม ที่นี้การใช้สิ่งเหล่านี้เป็นวิธีสะสม และดังนั้นจึงมีความแตกต่างกัน ใช้เวลาของลูกสำหรับงานที่เป็นสิริมงคลแก่ตนเองหรือผู้อื่นและจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ใช้ความรู้ในทำนองเดียวกัน ยิ่งลูกใช้คุณธรรมและพลังมากเท่าไร มันก็ยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น อย่าคิดเหมือนกับคนอื่น พวกเขาเก็บทุกสิ่งไว้ในลิ้นอกเกอร์และคิดว่าพวกเขาสะสมไว้มากแล้ว ในทำนองเดียวกัน ลูกจะคิดว่าลูกมีความรู้มากมายในสติปัญญาของ

ลูกเช่นกัน ที่ลูกมีคุณธรรมและพลังมากมายด้วยเช่นกัน อย่าเก็บสิ่งเหล่านี้ไว้ในล็อก! จงใช้สิ่งเหล่านี้! ลูกเข้าใจวิธีการใช้สำหรับการสะสมหรือไม่? คือการใช้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ ใช้สิ่งเหล่านี้สำหรับตัวลูกเอง ไม่อย่างนั้นลูกจะสูญเสีย ลูกบางคนบอกว่าพวกเขามีสมบัติที่มีค่าทั้งหมดหลอมรวมอยู่ในพวกเขา อย่างไรก็ตาม อะไรคือสิ่งบ่งบอกว่าสิ่งเหล่านี้หลอมรวมอยู่ในตัวลูก? การหลอมรวมในตัวลูกหมายความว่าลูกได้สะสมไว้ สิ่งบ่งบอกของสิ่งนี้คือมีประโยชน์สำหรับตัวลูกเอง และสำหรับผู้อื่นในเวลาจำเป็น หากไม่ได้ใช้สิ่งเหล่านี้แต่ลูกยังคงบอกว่าลูกได้สะสมไว้มากมายแล้วนั้นไม่ใช่วิธีสะสมที่ถูกต้องแม่นยำ ดังนั้น หากวิธีการที่ลูกใช้ไม่ถูกต้อง ลูกจะไม่สามารถบรรลุผลลัพธ์ของการกลับมาสมบูรณ์พร้อมตรงเวลาได้ ลูกจะถูกหลอกหลวง ลูกจะไม่ประสบความสำเร็จ

ใช้คุณธรรมและพลังและสิ่งเหล่านี้จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้นใช้วิธีการประหยัดและวิธีของการสะสม และแล้วบัญชีของการสูญเสียจะถูกเปลี่ยนไปและนำไปใช้ในทางที่มีค่าโดยอัตโนมัติ บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขามีระบบของการการบริการทรัพย์สินสมบัติทางกายภาพและนำไปใช้อย่างคุ้มค่าตามจำนวนที่ตนมี ดังนั้นมันจึงยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แม้กระทั่งในความเลื่อมใสศรัทธา เพื่อที่จะใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่า พวกเขาจึงเพิ่มความจริงจังและความกระตือรือร้น ดังนั้น ในปีที่ปาปาเซีย อย่าเพียงแต่ตรวจสอบว่าลูกสูญเสียไปเท่าไร การสูญเสียบางสิ่งไปก็อีกเรื่องหนึ่ง แต่ให้ตรวจสอบด้วยว่าลูกได้ใช้ไปในทางที่มีค่ามากแค่ไหน สมบัติที่มีค่าทั้งหมดที่ลูกได้รับการบอกและคุณธรรมเป็นของขวัญจากพ่อด้วย "นี่คือคุณธรรมของฉัน นี่คือพลังของฉัน" อย่าทำความผิดนี้แม้ในความฝันของลูก สิ่งเหล่านี้เป็นของขวัญจากพ่อของขวัญจากพระเจ้า การพิจารณาของขวัญจากพระเจ้าว่าเป็นของลูกถือเป็นบาปอย่างยิ่ง ลูกหลายคนมักคิดและพูดอยู่บ่อยๆด้วยภาษาที่ธรรมดาว่า "คุณธรรมของฉันนี้ไม่ได้ถูกนำมาใช้" หรือ "ฉันมีพลังนี้ สติปัญญาของฉันดีมาก แต่ไม่ได้ถูกนำมาใช้" 'ของฉัน' มาจากไหน? การพูดว่า 'ของฉัน' คือการทำให้มันสกปรก แม้กระทั่งในความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาจึงให้คำสอนนี้ต่อเนื่องมาเป็นเวลา 63 ชาติเกิดว่า: อย่าพูดคำว่า 'ของฉัน' ให้พูดว่า 'ของท่าน' อย่างไรก็ตาม ลูกไม่ยอมรับในลักษณะนั้น บนหนทางของความรู้เช่นกัน การพูดว่า 'ของท่าน' แต่พิจารณาว่ามันเป็น 'ของฉัน' คือการคดโกงและมันจะไม่ได้ผลที่นี้ ดังนั้นการพิจารณาว่า 'ปราสาท' อันศักดิ์สิทธิ์จากพระเจ้าเป็นของลูกหมายถึงการมีความหยิ่งยโสและไม่เคารพ อย่าได้ลืมนึกว่า 'บาบา บาบา' บาบาให้พลัง บาบาให้สติปัญญา นี่คืองานของบาบา นี่คือนัยของบาบา ทุกสิ่งเป็นของบาบา อย่าคิดว่านี่คือนัยของฉัน ฉันสร้างศูนย์ ดังนั้นฉันจึงมีสิทธิ์ คำว่า 'ของฉัน' มาจากไหน? มันเป็นของลูกหรือ? ลูกเก็บมัดไว้อย่างระมัดระวังหรือไม่? ลูกหลายคนแสดงความซาบซึ้งเช่นนี้: ฉันได้สร้างอาคารสำหรับศูนย์ ฉันจึงมีสิทธิ์ในศูนย์ อย่างไรก็ตาม ลูกสร้างศูนย์ของใคร? มันคือศูนย์ของบาบาใช่ไหม? ถ้าลูกได้อุทิศศูนย์ให้กับบาบาแล้ว ศูนย์จะเป็นของลูกได้อย่างไร? จะมี 'ของฉัน' ได้อย่างไร? เมื่อสติปัญญาของลูกเปลี่ยนไป ลูกพูดว่า "นี่คือของฉัน" ด้วยการพูดว่า 'ของฉัน ของฉัน' ลูกทำให้มันสกปรก ลูกต้องการที่จะกลับมาสกปรกอีกครั้งหรือ? ลูกจดจำคำสัญญาแรกที่ลูกได้ให้ไว้กับพ่อสำหรับชีวิตบราห์มินของลูกเมื่อลูกกลายเป็นบราห์มินได้หรือไม่? คนใหม่ได้ทำสัญญาไว้หรือไม่ หรือว่าแค่คนเก่าเท่านั้น? ลูกคนใหม่ที่เข้ามาในตอนนั้นก็เข้ามาเหมือนคนเก่าด้วยใช่ไหม? ลูกมาหลังจากกรอกแบบฟอร์มเกี่ยวกับการมีศรัทธาในสติปัญญาแล้วใช่หรือไม่? ดังนั้น คำสัญญาแรกของทุกคนคือ: จิตใจ ร่างกาย สติปัญญา และทรัพย์สินสมบัติเป็นของท่าน ลูกทุกคนได้ให้คำมั่นสัญญานี้หรือไม่?

หากลูกกำลังจะทำสัญญาตอนนี้ ยกมือขึ้น! บรรดาผู้ที่คิดว่า "บางสิ่งจะต้องเก็บสำรองเอาไว้สำหรับอนาคต แล้วเราจะให้ทุกสิ่งกับพ่อได้อย่างไร? เราต้องเก็บบางสิ่งสำรองเอาไว้" ผู้ที่คิดว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ควรทำ ยกมือขึ้น! ลูกได้เก็บบางสิ่งสำรองไว้หรือไม่? จงระวัง! หลังจากนั้นอย่ามาพูดว่า "แล้วใครเห็นเรา?" "ใครจะไปเห็นฉันในฝูงชนมากมายเช่นนี้?" บาปามีทีวีที่ชัดเจนมาก ลูกไม่สามารถซ่อนตัวจากสิ่งนี้ได้ ดังนั้น ถ้าลูกต้องการที่จะเก็บไว้เล็กน้อยหลังจากพิจารณาอย่างรอบคอบแล้วก็ให้เก็บไว้ พินดาปคิดอย่างไร? ลูกควรเก็บไว้สักเล็กน้อยไหม? คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้อย่างระมัดระวัง ผู้ที่ปรารถนาจะเก็บไว้สักเล็กน้อย ยกมือขึ้นตอนนี้! ลูกจะปลอดภัย มิฉะนั้น ภายหลังจากจะถูกนำมาแสดงให้เห็นครั้งนี้ การชุมนุมนี้ และการพยักหน้าของลูก อย่าให้มีจิตสำนึกใดๆ ของ "ของฉัน" เมื่อลูกพูดว่า บัพ (พ่อ) บาบ (pap) ก็จบลง เมื่อลูกไม่พูดว่าบัพ บาบ (pap) ได้ก่อกำขึ้น เมื่อลูกได้รับอิทธิพลจากบาป สติปัญญาของลูกจะไม่ทำงาน ไม่ว่าจะมีความพยายามอธิบายให้ลูกฟังมากแค่ไหน ลูกก็พูดว่า "ไม่, นี่คือนี่ที่ถูกต้อง สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้น สิ่งนี้ต้องทำ" แม้แต่พ่อก็ยังรู้สึกเมตตาเพราะลูกอยู่ภายใต้อิทธิพลของบาปในขณะนั้น เมื่อพ่อถูกลืมน บาบก็ได้ออกขึ้น เนื่องจากลูกอยู่ภายใต้อิทธิพลของบาป ลูกจึงไม่เข้าใจสิ่งที่ลูกกำลังทำและพูด จงอยู่อย่างมีจิตสำนึกด้วยความรู้ที่อยู่เสมอ อย่าตกอยู่ภายใต้อำนาจของบาปใดๆ ในระหว่างนั้น คลื่นของมายาก็เข้ามา ลูกคนใหม่ต้องดูแลตัวเองให้ปลอดภัยจากสิ่งนี้ อย่าติดกับอยู่ในจิตสำนึกของ 'ของฉัน' ของฉัน' เมื่อดวงวิญญาณแก่ขึ้นเล็กน้อย พวกเขามีมายามากมายด้วยจิตสำนึกของ 'ของฉัน' ของฉัน' 'ความคิดของฉัน'

อย่างไรก็ตาม ในเมื่อแม่แต่สติปัญญาก็ไม่ใช้ของลูก แล้วความคิดของลูกมาจากไหน? ดังนั้นลูกเข้าใจไหมว่าวิธีการสะสมคืออะไร? ใช้มันสำหรับงาน ใช้ในทางที่มีค่า ใช้ชั้นสการของพระเจ้าของลูกในทางที่มีค่าและชั้นสการที่ไร้ประโยชน์จะหายไป เมื่อลูกไม่ได้ใช้ชั้นสการของพระเจ้าของลูกสำหรับงาน ชั้นสการนั้นก็ยังคงอยู่ในล็อกเกอร์ของลูกและชั้นสการก็อาจจะยังคงทำงานต่อไป หลายคนมีนิสัยชอบเก็บทุกอย่างไว้ในธนาคารหรือในตู้ พวกเขามีเสื้อผ้าที่สวยงาม มีเงิน และสิ่งของมากมาย แต่พวกเขาก็จะใช้แต่ของเก่าเท่านั้น พวกเขาใช้ของเก่าของพวกเขา และดังนั้นสิ่งของในตู้ก็ยังคงอยู่ในตู้ และพวกเขาออกไปข้างนอกโดยใช้ของเก่า อย่าใช้ชั้นสการเก่าของลูกต่อไปและปล่อยให้ชั้นสการของพระเจ้ายังคงอยู่ในล็อกเกอร์ของสติปัญญาของลูก ใช้ชั้นสการนั้นสำหรับงาน ใช้ในทางที่มีค่า ดังนั้นให้บันทึกซาร์ทว่าลูกใช้ทุกอย่างในทางที่มีค่ามากมายแค่ไหน การใช้บางสิ่งในทางที่มีค่าหมายถึงการใช้สิ่งนั้นและมันก็เพิ่มขึ้น ใช้ทุกอย่างในทางที่มีค่าด้วยจิตใจ ด้วยคำพูด ในความสัมพันธ์และด้วยการติดต่อ ด้วยการกระทำ กับมิตรที่สูงส่ง และด้วยทัศนคติที่ทรงพลังอย่างยิ่ง อย่าเพียงแต่คิดว่า "ทัศนคติของฉันดีมากเสมอ" แล้วพวกเขาได้ใช้ไปในทางที่มีค่ามากมายแค่ไหน? "ชั้นสการของฉันคือชั้นสการที่สงบอยู่แล้ว" แล้วได้นำไปใช้ในทางที่มีค่ามากเท่าไร? ลูกใช้พวกเขาหรือไม่? ด้วยการนำวิธีการเหล่านี้มาใช้สำหรับงาน ลูกจะสัมผัสถึงความสำเร็จของการกลับมาสมบูรณ์พร้อมได้อย่างง่ายดาย การใช้บางสิ่งในทางที่มีค่าคือกุญแจสู่ความสำเร็จ ลูกเข้าใจสิ่งที่ลูกต้องทำหรือไม่? อย่าเพียงแต่มีความสุขกับตัวเอง: "ฉันดีมากและมีคุณธรรมมาก ฉันสามารถให้คำบรรยายได้ดีมาก ฉันเป็นดวงวิญญาณที่ดีมาก และโยคะของฉันก็ดีมาก" ถ้าดีถึงขนาดนั้นก็ใช้สิ่งเหล่านั้นได้เลย! ใช้ในทางที่มีค่า ใช้สำหรับงานและเพิ่มมันขึ้น มันจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆโดยไม่ต้องใช้ความพยายามใด ๆ และจากนั้นลูกจะใช้อย่างสบายเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกจะไม่ต้องเพียรพยายามที่นั่น

นี่คือชุมนุมที่ไม่มีขีดจำกัด (โอม ชานติ บาวัน เต็มแล้ว บางคนจึงต้องนั่งอยู่ในห้อง Meditation Hall และ History Hall ห้องโถงมีขนาดเล็กเกินไป มีการสรรเสริญอนุสรณ์ของลูกที่กล่าวถึงในคัมภีร์: ประการแรกนำลูกเทลงในแก้ว จากนั้นก็ใส่ลงในหม้อ แล้วก็ลงสระ จากนั้นก็ไหลลงสู่แม่น้ำจากสระ สุดท้ายมันหายไปไหน? สุ่มหาสมุทร ดังนั้นชุมนุมนี้จึงเกิดขึ้นครั้งแรกในห้อง History Hall จากนั้นในห้อง Meditation Hall และขณะนี้ได้เกิดขึ้นที่โอม ชานติ บาวัน เวลานี้มันจะเกิดขึ้นที่ไหน? อย่างไรก็ตาม นี่ไม่ได้หมายความว่าลูกจะไม่สามารถสัมผัสประสบการณ์ของการพบปะแบบอะแควได้หากไม่มีการพบปะในรูปที่มีตัวตน การฝึกฝนของการพบปะในรูปแบบอะแควต้องเพิ่มขึ้นตามเวลาและลูกต้องเพิ่มสิ่งนี้ ดาดี้มีเมตตาและมีเมตตาเป็นพิเศษสำหรับคนใหม่ อย่างไรก็ตาม เพิ่มประสบการณ์ของอะแคว ที่จะเป็นประโยชน์กับลูกในเวลาที่คุณต้อง ดูสิ เวลานี้บัพตาดายังคงเล่นบทบาทของการพบปะที่มีตัวตนสำหรับลูกใหม่ แต่จะดำเนินต่อไปจนถึงเมื่อไร? แล้วลูกทุกคนมีความสุขและพอใจไหม? ลูกพอใจที่จะอยู่ข้างนอกด้วยหรือไม่? นี่เป็นบทบาทส่วนหนึ่งของละครด้วยเช่นกัน ในเมื่อลูกบอกว่าอาบู่ทั้งหมดจะเป็นของลูก แล้วสิ่งนี้จะเกิดขึ้นอย่างไร? ดังนั้นประการแรกเลย อย่างน้อยก็วางเท้าของลูกไว้ที่นั่น! จากนั้นสถานที่ที่เรียกว่าธรรมศาลาก็จะกลายเป็นของลูก ดูซิ แม้แต่ในต่างประเทศก็เริ่มมีขึ้นแล้ว มีการใช้โบสถ์ไม่มากนัก และดังนั้นพวกเขาจึงเสนอให้บราห์มาภุมาริใช้ ดังนั้นผู้คนจึงเสนอสถานที่ขนาดใหญ่ที่พวกเขาใช้แต่ไม่สามารถใช้ได้เพื่อให้ลูกได้ใช้ ดังนั้นเท้าของบราห์มินจึงถูกวางไว้ทุกหนแห่ง มีนัยสำคัญในสิ่งนี้เช่นกัน ดังนั้นบราห์มินจึงเล่นบทบาทในละครในการวางเท้าของพวกเขาไว้ที่นั่น แล้วลูกจะทำอะไรเมื่ออาบู่ทั้งหมดกลายเป็นของลูก? พวกเขาจะเสนอให้ลูกโดยกล่าวว่า "ดูแลมัน" พวกเขาจะพูดว่า "ดูแลเราและดูแลอาศรมด้วย" ดังนั้นไม่ว่าบทบาทใดที่ลูกได้รับในเวลาใด ๆ ให้เล่นบทบาทนั้นด้วยความสุข อังชะ

ถึงดวงวิญญาณชาตริกซ์ในทุกหนทุกแห่งที่เฉลิมฉลองการพบปะและชิมชั๊บเพชรพลอยแห่งความรู้ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งเฉลิมฉลองการพบปะในรูปที่ละเอียดอ่อนและรูปที่มีตัวตน ถึงดวงวิญญาณที่ใช้สมบัติที่มีค่าทั้งหมดในทางที่มีค่าและกลายเป็นตัวของความสำเร็จ ถึงดวงวิญญาณที่มีการวางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัดที่มีจิตสำนึกของ 'บาบาของฉัน' อยู่เสมอ และไม่มียอรรยของจิตสำนึกที่มีขีดจำกัดของ 'ของฉัน' ถึงลูกที่ประสบความสำเร็จของการกลับมาสมบูรณ์อยู่เสมอ ด้วยการใช่วิธีการอย่างถูกต้อง ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัพตาดา

บัพตาดาพูดกับดาดี้: ควรจะมีฉากใหม่ๆ อยู่เสมอใช่ไหม? นี่ก็เป็นฉากใหม่ในละครเช่นกันและมันจะซ้ำรอย ลูกเคยคิดไหมว่าห้องโถงนี้จะเล็กลงด้วย? ลูกคงไม่ชอบที่จะมีฉากเดียวกันตลอดเวลา ลูกต้องการที่จะเห็นฉากใหม่ๆ บางครั้ง นี่ก็เป็นความมั่งคั่งทางจิตวิญญาณด้วยใช่หรือไม่? ความคิดของดวงวิญญาณเหล่านี้ทั้งหมดต้องได้รับการเติมเต็ม และนี่คือสาเหตุที่ฉากนี้เกิดขึ้น ลูกได้รับอนุญาตจากที่นี่ "ลูกอาจจะมา!" แล้วใครจะทำอะไรได้? ตอนนี้คนใหม่จะเพิ่มขึ้นและคนเก่าเวลานี้ก็แก่แล้ว ลูกมาพร้อมกับความกระตือรือร้น และดังนั้นลูกจึงเช้ทตัวเองตามนั้นและนั่นก็เป็นสิ่งที่ดี มันต้องใหญ่

มันจะไม่เล็กลงอีกต่อไป เนื่องจากมีฉายาว่าเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก เมื่อเทียบกับโลกแล้ว สิ่งนี้ไม่มีความหมายอะไร จะมีการขยายตัวและวิธีการก็จะใหม่ด้วยเช่นกัน จะมีวิธีการที่แตกต่างกันออกไป เวลานี้ทัศนคติจะกลับมามีพลังเมื่อทัศนคติของคุณกลับมามีพลังโดยการมีทาปาเซีย แล้ว ทัศนคติของของดวงวิญญาณทั้งหลายจะเปลี่ยนแปลงโดยอัตโนมัติด้วยทัศนคติของคุณ อัจชะ ลูกทุกคนไม่เห็น้อยล้ากับการทำงานรับใช้ใช้หรือไม่? ลูกมาที่นี่ด้วยความสุข จงมีความสุขอยู่เสมอ อัจชะ

พร: ขอให้ลูกสะสมสต็อกของพรของคุณโดยการทำความดีที่สูงส่งและกลายเป็นภาพลักษณ์ที่มีชีวิตที่ให้นิรมิต รับพรและให้พรในสิ่งใดก็ตามที่ลูกทำ ด้วยการกระทำที่สูงส่งลูกจะได้รับพรจากทุกคนโดยอัตโนมัติ มันปรากฏออกมาจากปากของทุกคนว่า : คนนี้ดีมาก ว้า! การกระทำของลูกจะกลายเป็นอนุสรณ์ ไม่ว่าลูกจะทำงานอะไรก็ตาม จงรับความสุข และให้ความสุข รับพรและให้พร เนื่องจากลูกรับและให้พรในยุคนั้นพบกัน ผู้คนจะยังคงรับพรจากภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของคุณต่อไป และลูกจะกลายเป็นภาพลักษณ์ที่มีชีวิตที่ให้นิรมิตในเวลาปัจจุบันด้วย

คติพจน์: รักษาความจริงจังและความกระตือรือร้นไว้อย่างสม่ำเสมอ และความเกียจคร้านจะจบสิ้นลง

*** โอม ชานติ ***